

Irmantas Beržinis: Dievas sukūrė žmogų, kuris turi kūną, sielą ir dvasią. Dievas davęs nuorodas, kaip turime prižiūrėti kūną, koks turėtų būti žmogaus dvasinis gyvenimas. Jam labai rūpi žmonių sielos. Dėl sielų išgelbėjimo, o ne dėl ženklų ar stebuklų, į šią žemę buvo atėjęs Kristus.

Ką pastebėjau ir savo gyvenime, ir kitų, kad iki išgelbėjimo supratimas apie Dievą buvo teorinis. Kada žmogus tampa išgelbėtu, Dievas jam pasidaro realus. Patiri didžiulį džiaugsmą, kai suvoki, kad Tas, kuris sutvėrė žvaigždynus, apie kurį kažką žinojau, tapo realus, kuriam gali pasakyti savo mintis, poreikius, gali su Juo bendrauti. Jis yra galingas. Jei Jis toks galingas, tai gal aš galiu ko nors prašyti? Dievas išpildo mano prašymą. Ką mes patiriame? Džiaugsmą. Teoriją aš žinau, nors noriu žinoti dar daugiau. Teorija parodo kelią, kuriuo turiu eiti. Aš noriu visą laiką džiaugtis, bet taip nebūna. Vieną dieną džiaugsmuose, o kitą nepatiriu džiaugsmo. Kaip čia gali būti? Girdėjau vieną pamokslą apie džiaugsmą, kaip kuo ilgiau išsilaikyti, džiaugtis. Tai panašu į sklendimą, kaip ilgiau išsilaikyti ore.

Galime sakyti, kad yra džiaugsmo plėšikai, kurie atima iš mūsų tą džiaugsmą. Džiaugsmo vagys: nuodėmė, nedėkingumas, nepasitenkinimas, Dievo esamumo pamiršimas, veikla arba neveika, netinkamos mintys, darau tai, ko neturėčiau daryti.

Yra piktasis, kuris supranta, kad tikintieji, kuriuose Kristus švyti savo šviesa, yra jam pavojingi. Pavojingi krikščionys, kurie turi artimus santykius su Dievu, kurie džiaugiasi Dievu, kurie tyrinėja Raštą, ieško Dievo valios, nėra apkartę. Jie laikas nuo laiko pataiko į zoną, kur būna aktyvūs Dievo darbuose.

Žmogiškas džiaugsmas ir džiaugsmas, kurį duoda Dievas, yra skirtingi dalykai. Kai palygini Dievo duodamą džiaugsmą su kitais džiaugsmais, tai pamatai, kad tie kiti lyg ir ne džiaugsmai. Dievas pripildo džiaugsmu iš vidaus. Atrodo, net ir milijoną litų laimėjus loterijoje nesidžiaugtum tiek, kiek džiaugiesi tuo, ką Dievas duoda, vidinį džiaugsmą.

Aš dažnai seku, kas iš manęs atėmė džiaugsmą. Kartais pamirštu sekti. Kai džiaugsmo nebeturi, tai nebežinai, kas jį iš širdies ištraukė.

Aš paanalizavau, kaip įeiti į Dievo džiaugsmą. Naujai įtikėję žmonės kurį laiką būna švytintys. Ar tai neturėtų tęstis ilgiau? Turėtų, bet kodėl tikinčiųjų veidai nuliūsta?

Teko būti viename surinkime. Aš buvau svečias, bet man atrodė, kad ten susirinkę patys nelaimingiausi žmonės. Kodėl? Kai jie meldėsi, tai girdėjau dejones, ašaras. Taip meldėsi vienas, antras, trečias. Supratau, kad tai įprastas dalykas.

Koks turėtų būti krikščionio veidas? Ar švytintis džiaugsmu, ar liūdnas, apsimblausęs? Yra dar viena blogybė, kai tikintieji dedasi, kad švyti, bet iš tiesų to nėra.

Kaip pasiekti, kad džiaugsmas būtų tikras? Dvasinė realybė yra tokia, kad Dievas nori, jog Jo vaikai būtų džiaugsmingi. Filipiečiams 4,4: „*Džiaukitės Viešpatyje visuomet! Ir vėl kartoju: džiaukitės!*“

Apaštalas Paulius šį laišką rašė būdamas kalėjime. „Džiaukitės“ yra liepiamoji forma. Pasakyta „džiaukitės“, bet kaip tai gauti? Jei žiūrėsime įstatymiškai, tai aš turiu džiaugtis, bet galiu tapti veidmainiu, kai bandysiu nutaisyti džiugų, besišypsantį veidą. Kai kuriose kultūrose tai yra labai populiaru.

Šioje eilutėje sakoma, kad krikščioniui yra natūralu būti džiaugsmingam. Kas yra dvasinis džiaugsmas? Iš kur jis ateina? Dvasinio džiaugsmo šaltinis yra pats Dievas. Niekas negali suteikti tokio džiaugsmo, kokį duoda Dievas.

Neseniai pastebėjau, kaip atsiranda tas džiaugsmas. Šią savaitę turėjau galimybę skelbti Evangeliją ir patyriau didžiulį džiaugsmą. Jis tiesiog liejosi per kraštus. Gavau tą patį, kas aprašyta Rašte: Jono 7,37-39: „*Paskutinę, didžiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ir šaukė: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegeria! Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš jo vidaus plūs gyvojo vandens upės“. Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti Jį įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas*“

“

Čia kalbama apie Šventosios Dvasios poveikį. Ji gali tekėti, gali daryti poveikį žmonėms. Kai aš skelbiau Evangeliją, Šventoji Dvasia veikė ne tik asmenį, kuriam skelbiau, bet ir mane patį. Ji lyg plūdo ir tekėjo. **Išvada: jeigu Dievas gali veikti per žmogų, tai Jis jį atgaivina.** Galatams 5,22-23: „

et Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo *B*
„Dievas duoda džiaugsmą. Šios savybės po vieną nevaikšto, kada veikia Dievas.

Kaip gauti džiaugsmo? Atgailauti, jei nusidėjau, tikėti Dievu, prašyti, kad Jis per mus veiktų. Gaivintojas yra Šventoji Dvasia. Ji veikia per mus ir mes dar gauname dividendus.

Yra klaidingi dalykai, kurie teršia mūsų mąstymą, ir mes nepatiriame džiaugsmo. Aš negaliu džiaugtis, nes gyvenimas yra per sunkus, santykiai šeimoje sudėtingi. Gal man oras nepatinka. Jeigu esi artybėje su Dievu, tai ar lyja, ar šviečia saulė, nėra svarbu, tu bet koku atveju džiaugsiesi.

Jokūbo 1,2: „*Mano broliai, laikykite didžiausiu džiaugsmu, kai patenkate į visokius išbandymus.*“ Čia neparašyta: „Laikykite šiokiu tokiu džiaugsmu, kai patenkate į visokius išbandymus.“ Pavartotas žodis: „didžiausiu“. Kodėl? Mums gali tai atrodyti nelogiška. Daug dalykų, aprašytų Rašte, mums gali atrodyti nelogiški, bet, kada juos darai, po kurio laiko matosi geri rezultatai.

Jokūbo 1,3-4: „*Žinokite, kad jūsų tikėjimo išbandymas ugdo ištvermę, o ištvermė tesubręsta iki galo, kad būtumėte tobuli, subrendę ir nieko nestokotumėte*“ *„*

Jeigu tai yra išbandymas, kurį Dievas man leidžia patirti, jis yra mano naudai, nes išugdo ištvermę, o ištvermė subręsta.

Turėkite Dvasios vaisių, kurie yra turtas. Jis visur praverčia: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Mes gyvename žmonių tarpe, bendraujame vienas su kitu. Tie dalykai ypač reikalingi šeimoje, darbe, kaimynų tarpe. Dievas sako, kad mes turėtume visada džiaugtis, bet aš nesidžiaugiu. Tai gal kažkur yra problema. Turiu ją surasti ir išspręsti šią problemą. Dažnai būna taip, jog mes patikime ne tuo, ką sako Raštas, bet tuo, kaip mums atrodo. Jau vienos minties pakanka: „Kiek daug Dievas man yra atleidęs“, kad galėčiau džiaugtis, nors iš manęs ir viską atimtų. Tai turime suvokti.

Jeigu man priklausytų mirties bausmė, bet būčiau iš jos išvaduotas, tai žinoma, kad šokinėčiau iš džiaugsmo. O čia Dievas davė visą amžinybę. Jis padovanojo mums buvimą su Savimi. Yra toks niuansas, kad žmogus prie gero labai greit pripranta.

Romiečiams 14,17: „*Dievo karalystė nėra valgymas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje*“ .“

Romiečiams 15,13: „*Tegul vilties Dievas pripildo jus dideliu džiaugsmu ir tikėjimo ramybe, kad Šventosios Dvasios jėga būtumėte pertekę vilties*“ .“

Romiečiams 12,12: „*Džiaukitės viltimi, būkite kantrūs išmėginimuose, nepaliaujamai melskitės.*“

2 Korintiečiams 6,10: „*Mus liūdina, bet mes visada džiaugiamės, esame skurdžiai, bet daugelį praturtiname, neturime nieko – ir valdome viską*“ .“

Ir skurdžiai gali kitus praturtinti. Apaštalas Paulius skelbdavo Evangeliją. Tuo jis kitus praturtindavo.

2 Korintiečiams 13,11: „*Galiausiai, broliai, likite sveiki. Būkite tobuli, džiaukitės paguoda, būkite vienos minties, gyvenkite taikiai, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis*“ .“

Kolosiečiams 1,11-12: „*Kad, sustiprinti visokeriopa jėga iš Jo šlovės galios didžiai kantrybei ir ištvermei, su džiaugsmu dėkotumėte Tėvui, kuris padarė mus tinkamus paveldėti šventųjų dalį šviesoje*“ .“

Dievo tokia valia, kad mes su džiaugsmu Jam dėkotume ir melstumėmės.

1 Tesalonikiečiams 5,16-18: „*Visada džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes tokia Dievo valia jums Kristuje Jėzuje*“.

Kokia yra Dievo valia man? Visada džiaugtis, melstis ir dėkoti.

1Petro 1,5-7: „*Dievo jėga per tikėjimą jūs esate saugomi išgelbėjimui, kuris parengtas apsireikšti paskutiniu laiku. Tuo džiaukitės, nors dabar, jei reikia, trumpai kenčiate įvairiuose išmėginimuose, kad jūsų išbandytas tikėjimas, brangesnis už pragaištantį auksą, nors ir ugnimi ištirtą, būtų pripažintas vertas gyriaus, garbės ir šlovės, kai apsireikš Jėzus Kristus*“.

1 Jono 1,4: „*Ir tai rašome jums, kad jūsų džiaugsmas būtų tobulas.*“

Aš suvokiau, kad **džiaugsmas ateina tada, kai Dievo Dvasia veikia per žmogų**. Ji veikia tuos žmones, su kuriais mes bendraujame. Taip pat, kai tarnaujame, Ji teikia mums vidinį džiaugsmą.

Prisiminiau dviejų tikinčiųjų pokalbį. Vienas klausia: „Kaip jautiesi?“ Kitas atsako: „Blogai.“ Pirmasis sako: „Eik, paliudyk ir savijauta pagerės.“

Taip ir būna. Buvo pastebėta, jeigu dirbi su Dievo jėgos pagalba – atsigauti. Jei dirbsi savo jėgomis – džiaugsmo gali ir nebūti. Vieną kartą skelbei Evangeliją su Dievo jėga – atsigavai, kitą kartą ir vėl atsigavai. Nesupranti, kodėl kaip yra, bet tai pasiteisina. Ir plūsta gyvojo vandens upės.

Irmantas Beržinis

2011-08-07, Marijampolė